

תרת אותה, וחבל שבגלל ההתעלמות לוקחים על עצמם אנשים אלה סיכון המור לגבי חייהם. כיום יש לשחזל 9000 מנויים. בכל חודש מצטרפים בין 600 ל-1000 מנוי יים חדשים. המנוי הצעיר ביותר הוא בן

האם כדאי לזוז בגלל מצ'איזם: "לי זה לא יקרה! אני בריא כשור! מה יגידו בשכונה אם יראו את הנ'ידת?"

כל אחד יש לפניו רשימה של עש"רות, "פוטנציאלים", שאותה הוא קיבל "בהלשנה" ממישפחות, מחברים, וממ"קורות סודיים נוספים. אנשיהשיווק מתקשרים שוב ושוב, ומסבירים את חשיבות המנוי.

השרות ניתן ברדיוס של 15 ק"מ לומטר מהמוקד, כלומר איזור תל"אביב. יש מנויים הגרים במרחק רב יותר, ואם יש צורך לפנותם לבית"חולים מומין עבורם המוקד ניידת מסניף מנדוד'אדום הקרוב לביתם.

במישרדי החברה יש תיק, ובו עש"רות מיכתביתורה מאנשים שחיים ניצלו. "אני לא יודעת איך להביע את תודתי על היחס היפה שקיבלתי, וכי מובן אני מבינה היום שחיי ניצלו." "אני מבקש לשלוח לכל צוות העובדים בשחז"ל את תודתי מעומקי הלב על הטיפול המסור שקיבלתי. אני איני זוכר הרבה, אך זכור לי שהורידו אותי מביתי באלונקה ובמצב גואש.

17, והקשיש ביותר בן 98. ברשימת המנויים אפשר למצוא הרבההרבה שמות מוכרים: פוליטיקאים, אמנים, אנשיאקדמיה, שופטים ואנשיעסקים. הסטאטיסטיקות מצביעות על"כך שלמרות המינון האנושי, יש במוקד עש"רות לחץ, והקריאות אינן פוסחות על שום סקטור. מיספר הקריאות הגבוה ביותר הוא בין 6 בערב ל-10 בלילה. ללא קשר לשעה, כומון מישחקיכדור"סל המשוררים בטלוויזיה, נרשמים הק"ריאות הרבות ביותר.

"לא צריך להיפרד"

ר ממוצע יש במוצע יש 70 קריאות ביממה. ברוב המיקרים אין צורך לשלוח ניידת. יש בערך שמונה הונקות של ניידת ביממה. מאחר והניידת מגיעה מוקדם יחסית, מגיעים, בדרך כלל, למנוי לפני שהוא זקוק

החברה היחידה בעולם הנותנת שרותי-חרום ללב בשיטה שבה הלקוח מטלפן מיוזמתו לאבחנה הרא"שנית, ולאחר מכן נשלחת ניידת טיפול-נמרץ לביתו.

אפשר למות, עד שמשיגים את ישראל. שלא באמצעות המרכזיה הבינלאומית. כשהוא מגיע לארץ מתחשבים איתו. סיפור אחר הוא על רופא-שיניים שיש לו מנוי. פציינט של אותו רופא שיניים הרגיש בכאבים בליבו כזמן טיפול-השיניים. הרופא חיבר אותו מיד למוקד, במוקד נתנו לו הוראה להזריק את הוריקה האוטומטית, ובמקביל של"חו ניידת. חייו ניצלו.

סיפור אחר הוא על מנוי שנסע מתל-אביב לנתניה. בדרך הרגיש לא בטוב. למזלו היה לו מכשיר פלאפון ברכב. הוא התקשר עם המוקד וקיבל הוראה לנסוע מיד לבית-החולים הק"רוב.

גלית בר, צילום: אלי דסה

המציא יורם אלראי, מנכ"ל שח"ל, היזם של שרותי-חרום ללב, ממציא ה"שיטה שבה פועלת החברה, ומקים החברה. שח"ל היא

חשבתי שזה הסוף. הצוות עודד את רוחי והודיע לי שאני לא צריך להיפרד מהעולם, ויהיה בסדר. כשהגענו לבית"החולים הייתי לאחר החיאה, ויכולתי ללחוץ את ידו של כל אחד מאלה שהצילו את חיי."

דני צברי עובד כנהג בשחז"ל מיום הקמתה. הוא אלקטרונאי במיקצועו, אך ברור לו שעבודתו הנוכחית היא גם שליחות: "אני גורא גלחץ כשאני שומע שמישהו במצב לא-טוב. רק הניסיון עוזר לי לשמור על קורארוח והגייון בנסיעה. כשמפנים מישהו תוך כדי החיאה, צריך לנסוע מבלי לקפוז, כדי שלא להפריע לטיפול, ויחד עם זאת גם לנסוע מהר מאוד. ההרגשה הכי טובה היא כשמורידים מישהו ארבע קומות

תוך כדי החיאה, וכשמגיעים לבית"חולים מצבו כבר יציב, והוא לוחץ לנו את היד. אחר"כך אנתנו מגיעים למוקד ומדברים על המיקרה במשך שעות."

כשאדם מפורסם נפטר מאירוע קרדיאלי, יש למיקרה השפעה על המכירות באותו חודש. אחרי תקופה קצרה, המנויים מתרגלים להתקשר בכל רגע כשהם חוששים שמשהו אינו כשורה.

מנוי מסויים התקשר מפאריס, כומון ששהה שם בחופשה, והצמיד את ה"קרדיויביפר לפומת הטלפון. הוא קיבל הוראה לנסוע מיד לבית-חולים. מנוי אחר חי בדרום-אמריקה, הוא הגיע להסכם עם שחז"ל, שיתקשר אל"הם קולקט, מפני שבררוס-אמריקה

בהסטרוריה הרפואית שלו, מכשיר לטיפול בהלם חשמלי, מקרר לתרופות ובלון-חמצן נייד להנשמה. ציוד נוסף, הקיים רק בניידות של שח"ל, הוא להשתלת סתוסם בלב. כומון החנייה נטענת הניידת ממקור-חשמל, כדי לאפשר הפעלת הציוד החשמלי בזמן הנסיעה.

בתוך ניידת-טיפול-נמרץ לקוח מקבל טיפול-החיאה. רכונים לידו הרופא, האח ונהג-הניידת. בניידת המ"שוכללת יש צג-מחשב, שעליו מופיע תיקו האישי של המנוי ושעל"פיו מתעדכן הצוות